

som først havde Ordet (E. V. Nyholm), maa jeg i det Hele takke ham for de velvillige Ytringer, der kom fra hans Side, og sige ham, at det ganske vist ogsaa har været Ministeriets Ønske, at der virkelig ved denne nye Ordning af Arkiverne skulde foregaa en saadan Samling af de for vor Historie mærkelige Arkivalier, som paa nogen Maade passende kunde samles paa eet Sted her i Hovedstaden. Om hvorledes der i saa Henseende skal gaas frem, og navnlig hvor langt man i saa Henseende skal strække sig, er det umuligt nu at kunne udtale nogen bestemt Mening, men jeg maa sige, at det netop er Tanken med denne nye Ordning, at man ved de Kræfter, som ville komme til at arbejde i dette Arkiv, og som maa være istand til fuldelig at hengive sig til dette Formaal, skal blive sat istand til succesfult at naa en saadan Udvidelse, som maatte anses ønskelig for os i vor Histories Interesse. Naar jeg netop i den Henseende maa være enig med det ærede Medlem, forekommer det mig imidlertid ogsaa, at der deri ligger en Opfordring til heller ikke at være altfor nøielseende med Antallet af de Kræfter, der skulle benyttes til et saadant Arkiv, og den Lønning, der skal gives dem. Der faldt den Ytring fra det ærede Medlem, som syntes at finde Tilslutning hos andre ærede Medlemmer, at man i Lovforslaget skulde være gaaet for vidt i den Henseende, men det er dog sikkert, at Udgifterne ved Arkivvæsenet ikke efter den nye Ordning ville overstige den Sum, der hidtil er bleven anvendt dertil, og det uagtet der allerede nu er et Skridt til idetmindste at faae endel Arkivalier, som ikke før vare der, ind under det samlede Arkiv, ligesom der ogsaa — hvad der i Lovforslaget er antydnet — vil blive gjort bestemte Skridt — hvilke jeg haaber ville lykkes — til efterhaanden at opnaa en større om ikke en fuldstændig Samling fra alle Ministerier i dette Hovedarkiv, for ikke at tale om den Udvidelse deraf, som maa følge af den Virksomhed, som det ærede Medlem fremsatte som ønskelig. Naar der altsaa findes en saa betydelig Udvidelse Sted af Arkivet; naar man ønsker, at det skal virke med større Kraft og navnlig med virkelig historisk Sands og Kundskab, fore-

kommer det mig imidlertid, at der deri ligger et Motiv til dog ikke at være altfor nøielseende, og navnlig til at erkende, at der ikke er nogen Grund til at forsøge at opnaa nogen Indskrænkning i de Udgifter, som hidtil have været anvendte til Arkivvæsenet, og som ikke kunne siges at have været meget store. Med Hensyn til Stillingen for disse Embedsmænd skal jeg, idet jeg herved kan besvare et andet Spørgsmaal fra den ærede Taler, bemærke, at man ganske vist er gaaet ud fra, at Rigsarkivaren burde stilles omtrent som en Departementschef overfor de to Kontorer, for at han derigennem kunde faa den fulde Indflydelse, som han bør og skal have, dog saaledes, at han med Hensyn til Gageringen ikke blev stillet fuldt saa høit som en Departementschef, idet han kun skulde naa en Gage af 3,000 Rd., medens en Departementschef kan stige til 3,400 Rd. Naar man erindrer, at der til denne Post maa søges en Mand, som ikke blot er fortrolig med Arkivvæsenet og Arkivaliers Behandling i det Hele taget, men som tillige maa være en virkelig fremragende Videnskabsmand, der er istand til i fuldeste Maal at fremdrage det ønskeligste Udbytte af Arkiverne, forekommer det mig ikke at være formeget, at der for ham er andraget paa en Gage mellem en Kontorchefs og en Departementschefs. Med Hensyn til de to Arkivarer er jeg overbevist om, at endog deres lige fremme daglige Kontorarbejde vil blive af en saadan Bessaffenhed og Omfang, at det fuldelig kan stilles ved Siden af en Kontorchefs, hvortil jeg tror endnu maa føies, at der ogsaa hos disse Mænd maa, hvis de skulle fyldestgøre deres Stilling, kræves en historisk Sands og et historisk Arbejde, som gaar langt ud over den Tid, der anvendes i selve Kontoret. Det forekommer mig derfor, at der, da disse to Poster ere de eneste, som staa aabne for dem, der ville hellige sig til denne Bet, er Grund til at sætte dem lige med en Kontorchefs. Forøvrigt ville alle disse Punkter jo nærmere kunne drøftes under Sagens senere Gang, naar den, hvad ogsaa jeg forudsætter, overgives til et Udvalg.

Rofod: Jeg skal kun for mit Bedkom-